

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklesiastikē Istorია

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

XIV. De Praedicatione Petri Apostoli in urbe Roma.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

ἐκείνο τὸ καιρὸν, ὡς ἄλλο ἐπὶ τέρως σαβί-
 σαν ἐν τῷ τῷ Φοινίκης, τῷ ἀπ' αὐτῆς πρώτῳ
 ἔνομιαν λέγουσιν. ταῦτα μὲν οὖν σιωπᾶν δὲ
 ἀπὸ τῆς οὐκ εἰρήναι ὅτι ἐν πρώτῳ τῶν πρὸς τὰς
 αἵρέσεις, ὅμοια τὰ ὅτι τὸν ἀνδρα καὶ τῷ ἀνα-
 σιαν, καὶ μιᾶν αὐτῆς διδασκαλίαν ὑπογρά-
 φων ἰὼ ἐπιτεῖ παρόντος ὡς ἔπιδον ἀν εἰη καλα-
 λέσειν, παρὸν τοῖς βελομένοις, καὶ τῶν μετ' αὐ-
 τὸν καταμέρους αἰρεσιάρχων τὰς δόξας καὶ
 τὰς βίβλους, καὶ τῶν ὑποδιδάσκατων τὰς ὑπο-
 θέσεις, τὰ τε πᾶσιν αὐτοῖς ἐπιτελεθῆναι
 διαγωνῶναι, καὶ παρέρπον τῇ δεδηλωμένῃ τῷ
 εἰρηναίᾳ ὡς ἀδεδομένα βίβλω. πάσης μὲν
 ὁμοῦ δόξῃ αἵρέσεως, πρῶτον γράσει τὸν Σί-
 μονα παρελήφα μὲν, ἔξ ἧς καὶ εἰς δευτέρου οἱ τὴν
 κατ' αὐτὸν μελιόνας αἵρεσιν, τῷ σὺ φρονεῖν ὅτι
 διὰ καθαρότητά βίβλος ὡς πᾶσι βεβοημένῳ
 χριστιανῶν φιλοσοφίαν ὑποκεινόμενοι, ἧς
 μὲν ἐδόξαν ἀπαλλάττειν ὡς τὰ εἰδωλα
 δεισιδαιμονίας ἐδ' ἐν ἡπὶον αὐτοῖς ἐπιλαμβά-
 νοῦναι, κατὰ πῆλον ἐπὶ γραφὰς καὶ εἰκόνας,
 αὐτῆς τε τῷ Σίμωνι καὶ τῆς σιωπᾶς δηλω-
 θείσης Ἑλένης, θυμιάμασι τε καὶ θυσίαις
 καὶ σπονδαῖς τέττας θρησκευεῖν ἐπιχειροῦντες
 τὰ ἴτερον αὐτοῖς ἀπορήτοτερον, ὡν φασὶ τὸν
 πρῶτον ἐπακασάντα ἐκπλαγίστα, καὶ κατὰ
 ἡπαρ αὐτοῖς λόγον ἐγράψον θαμβωθῆσθαι,
 θάμβους ὡς ἀληθῶς καὶ φρονῶν ἐκείσεως καὶ
 μαρίας ἐμπλεωτῆ χάνει. τοιαῦτα ὄντα, ὡς
 μὴ μόνον μὴ δυνάτα εἶναι ὡς ἀδοθῆναι γρα-
 φῆ, ἀλλ' ἐδ' ἐχέλεισιν αὐτὸ μόνον δι' ὑπερβο-
 λὴν αἰχρεργίας τε καὶ ἀρρητοποιίας, ἀνδράσι
 σάφεισι λαλῆθῆναι. ὁ, τίποτε γὰρ ἀν εἰη ἡ
 ἔπινοηθεῖ παντὸς αἰχρῆ μιανώτερον, τῷ το
 πᾶν ὑπερηκόμισεν ὁ τῶνδε μυσταρώληται αἵ-
 ρεσις, τὰς ἀθλίαις καὶ παντοῖων ὡς ἀληθῶς
 κακῶν σεσωρομύθους γυναιξὶν ἐκκαταπα-
 ζόντων.

A publicè in lupanari prostituta, postea
 verò ubique Simonem assectata est :
 eamque primam summi Dei notio-
 nem esse affirmant, Hæc Justinus.
 Cui subscribit etiam Irenæus in pri-
 mo contra Hæreses libro, in quo vi-
 tam hominis & impietatem & impu-
 rissimam doctrinam exponit. Quam
 quidem hoc loco referre superfluum
 fuerit, quippè cum non ipse modo
 Simonis, sed & reliquorum hæ-
 reticæ pravitatis auctorum initia, vi-
 tant, fallorum dogmatum causas ac
 rationes, studia denique & instituta
 singulorum, ex supradictis Irenæi libris
 à quo hæc accuratè tradita sunt, li-
 ceat volentibus cognoscere. Sanè
 hunc Simonem hæreticæ pravitatis
 principem atque auctorem fuisse ac-
 cepimus. Undè ad nostram usque æ-
 tatem quicumque ejus sectam profi-
 tentur, cum se Christianam religio-
 nem plenam modestiæ & sanctitatis
 amplecti simulaverint : tamen & ad su-
 perstitiosum demonum cultum quem
 abjicere visi fuerant, deinceps nihilo-
 minus relabuntur, dum ante Simonis
 & supradictæ illius Helenæ picturas
 atque imagines proni sese abjiciunt,
 eosque suffimentis & sacrificiis ac li-
 bationibus colere non verentur. Et
 quæ apud illos secretiora habentur,
 quibus auditis protinus animos au-
 dientium ajunt percelli, & ut verbis
 utar oraculi quod perscriptum habent,
 obtupesceri : reverà stuporis & de-
 mentiæ atque insanix plenissima sunt :
 adeò ut non modò scriptis prodi, sed
 ne sermone quidem efferi possint à
 modestis hominibus, ob nimiam tur-
 pitudinem atque obscenitatem. Ni-
 hil enim tam impurum aut esse aut ex-
 cogitari unquam potest, quod flagi-
 tiosissima illorum secta longo inter-
 vallo non superet, dum miseris atque
 omni scelere coopertis mulieribus il-
 ludunt.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ΄.

Περὶ τῆς κατὰ Πέτρον ἐκρήματι Πέτρον τῷ Ἀποστόλῳ.

Τοῖσιν κακῶν πατέρα καὶ δημιουργὸν
 τὸν Σίμονα κατ' ἐκεῖνο καιρὸν, ὡς ἄλλο
 μέγαν καὶ μέγαν ἀντίπαλον τῷ θεωρεσίῳ
 τῷ Σωτήρῳ ἡμῶν Ἀποστόλῳ, ἡμισόκαλος καὶ
 τῆς ἀνθρώπων ἔπιβελλῶ Σωτήρῳ πονηρῶ
 δυνάμει ὡς ἐξήσατο. ὁ μὲν δ' ὡν ἡ θεία καὶ

CAPUT XIV.

De predicatione Petri Apostoli in urbe Roma.

Hunc igitur tantorum scelerum
 auctorem atq; architectum Simo-
 nem demon virtutis inimicus, & homi-
 num saluti infestissimus his temporibus
 in medium produxit, ut magnis & ad-
 mirabilibus Servatoris nostri Aposto-
 lis par adversarius confisteret. Verum

caelestis Dei gratia quae ministris suis
semper auxilio est, per eorundem ad-
ventum ac praesentiam flammam il-
lam à Dæmone accensam subito re-
stinxit, & superbiae factum ac tumo-
rem qui se adversus Dei notitiam ex-
tulerat, dejecit ac depressit. Quocir-
cà nec Simonis nec aliorum qui tunc
temporis exorti sunt, conspiratio,
Apostolorum aetate quicquam valuit.
Omnes enim machinas retundebat,
cunctaque superabat splendor verita-
tis, Verbique ipsius divini potentia
quod nuper hominibus affulserat, &
tunc maximè in terris vigebat, & in
suorum Apostolorum mentibus insi-
debat. Statim ergo praestigiator ille
quem diximus, divinae lucis insperato
quodam splendore percussus, simulat-
que in Judæa à Petro Apostolo convic-
tus est, omniaque ejus maleficia pate-
facta, longissimè trans mare fugam ar-
ripuit, ab orientis partibus ad occasum
profectus; neque aliter se liberè & ex
animi sui sententia victurum esse spera-
vit, tandem ad urbem Romam delat-
us, ope atque adjumento subsidentis
ibidem Dæmonis, brevi conatus suos
tantoperè promovit, ut illius civita-
tis homines ei tanquam Deo statuum
collocarint. Sed hæc non diu ex voto
illi fluxerunt. Confestim enim ipsi
Claudii Augusti temporibus, benigna
& clementissima Dei providentia for-
tissimum & maximum inter Aposto-
los Petrum & virtutis merito reliquo-
rum omnium principem ac patronum
Romam adversus illam generis huma-
ni labem ac pestem perducit. Qui
tanquam strenuus divinae militiae du-
ctor caelestibus armis munitus, pre-
ciosam illam lucis intelligibilis mer-
cem ab oriente ad eos qui versus oc-
casum habitabant, detulit: lucem
ipsam & salutarem mentibus doctrin-
am, regnum scilicet eorum eis an-
nuntians.

Ἐπερὲν ἡ χάρις, τοῖς ἀλλοῖς συναρη-
μῆν διακόνοις, δι' ἑπιφανείας αὐτῶν καὶ πα-
ρεσίας, ἀναπομόνην ἔκ πονηρῆ τῶν φλόγα ἢ
τάχος ἐσέννυ, ταπεινῶσα δι' αὐτῶν καὶ κα-
θαιρῶσα πᾶν ὑψωμα ἐπαιροῦμεν καὶ τῆς
γνώσεως ἔθεε. διὸ δὴ ἔτε Σίμων καὶ ἄλ-
λοις τε τῶν τότε φυέλων συγκροτήματα κατ'
αὐτῶν ἐκείνας ἰδὲς δυνατοὺς ὑπέστη χροῖας.
Ἐπερὲν ἡ χάρις καὶ ἠπερὲν ἡ χάρις πάντα τὸ τῆς
ἀληθείας φέρει, ὅτε λόγος αὐτῶν ὁ θεῖος ἀρ-
τι θεοῦ ἀνθρώποις ἐπιλάμψας ἐπὶ γῆς τε
B ἀκμάζων, καὶ τοῖς ἰδοῖς δυνατοῖς ἐμπολι-
τῶν ὁμοῦ. ἀντίκα ὁ δηλωθεὶς γόνος ὡσεὶ
ἰσὸς θείας καὶ ὡσαύτως μαρμαρυγῆς τὰ τῆς
διανοίας πληγεῖς ὄμματα, ὅτε πρῶτον ἐπὶ
τῆς Ἰουδαίας ἐφ' οἷς ἐπονηρῶσα τὸ πρὸς τῆ Α-
ποστόλου Πέτρου κατεφωρῶθη, μεγίστην καὶ ὑπε-
πόνητον ἀπάρας πορείαν τῶν ἀνατολῶν,
ἐπὶ δυσμάς ὡχετο φεύγων. μόνως ταύτη
βιωτὸν αὐτῶν καὶ γνώμην εἶναι οἰοῦμεν. Ἐπι-
βας ὅ τῆς Ῥωμαίων πόλεως, συναρροῦμεν
αὐτῶν τὰ μεγάλα τῆς ἐφεδρῶσεως ἐν ταύτῃ
δυνάμει, ἐν ὅλῳ τοσούτον τὰ τῆς ἐπιχειρη-
C σεως ἰσχύος, ὡς καὶ ἀνδριάντος ἀναθεσεὶ ὡσαύ-
των τῆδε οἷα θεοῦ ἰμνηθῶναι. Οὐ μὲν εἰς μα-
κρὰ αὐτῶν ταῦτα πρὸς ἡμᾶς. ὡσαύτως γὰρ
ἐπὶ τῆς αὐτῆς Κλαυδίου βασιλείας, ἡ πανάλα-
B καὶ Φιλανθρωπία τῶν ὄλων πρόνοια,
τὸν καρτερὸν καὶ μέγαν τῶν Ἀποστόλων, τὸν
δρετῆς ἕνεκα τῶν λοιπῶν ἀπάντων ἀσθηγο-
ρον Πέτρον, ἐπὶ τῶν Ῥώμῃ ὡς ἐπὶ τηλικού-
τον ἰμνηθῶναι βίαι χειροφωγῆ. ὅς οἷα πρὸς ἡμ-
ναῖ καὶ ἔθεε ἐρατῆς τοῖς θεοῖς ὅπλοισ φρα-
D ξάμεος, ἰδὲ πολυμήτην ἐμπορείαν τῆς νοητῆς
φωτῆς ἐξ ἀνατολῶν τοῖς καὶ δύσιν ἐκόμενοι,
φῶς αὐτῶν καὶ λόγον ψυχῶν Ἰσραήλ, τὸ κη-
ρυγμα τῆς τῶν ἑρατῶν βασιλείας ἐναγχευθῆ-
μεν.

CAPUT XV.

De Evangelio secundum Marcum.

Huc refer
Nicoph.
c. 15. l. 2.
IGITUR cum Dei doctrina Roma-
nos adventu suo illustrasset, Simonis
quidem vis ac potentia cum ipso simul
auctore brevi extincta atque deleta est.
Tantus autem veritatis fulgor emicuit
in mentibus eorum qui Petrum audie-
rant, ut parum haberent semel audisse,

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ΄.

Περὶ τοῦ κατὰ Μάρκον Ἐυαγγελίου.

Οὔτω δὴ οὖν ἐπιδημήσασιν αὐτοῖς ἔ-
θεις λόγος, ἡ μὲν τῆ Σίμων καὶ ἀπίσθη
καὶ ὡσαύτως σὺν καὶ τῷ ἀνδρὶ καταλέλυ-
το δυνάμει τοσούτο δὲ ἐπέλαμψεν ταῖς
τῶν ἀρετῶν τῆ Πέτρου διανοίας ἐνσεβείας